

3. seqq. Cùm Rex Jojakim Uriæ, proptereà quod contra civitatem Hierosolymitanam prophetâisset, manus inferre cogitaret, fugit ille in Ægyptum. *Jerem.* XVI, 10. Pari modo exempla nobis suppetunt è Novo Testamento. Ut tantùm, è pluribus geminum illud *Pauli* jam enarrem, scimus ex II. *Corintb.* XI. 32. illum unâ vice, Damasci Judæorum insidias fuisse elapsum, atque discrimen capiti suo imminens noctis beneficio evasisse: alio verò tempore eum Ephesi, tumultu à Demetrio concitato, ad populum prodire volentem ab amicis cohiberi se passum esse, rogantibus, ne se daret in theatrum. *Act.* XIX, 30.

XXII. Præterea Scriptores Veteris Ecclesiæ rationes quasdam reddunt non planè contemnendas, quare Christiani fugam potius capessere debeant, quam sponte suâ & non poscente necessitate, mortem operere. Dicunt enim, facile fieri posse, ut homines ejusmodi, qui pro fide Christianâ prius mori non dubitabant, posteà animum despondeant, atque sic præcipiti audaciâ sine ullo infirmitatis suæ respectu animæ periculis sese objiciant. Siquidem hac in re *Eusebius* Lib. IV c. XV. memoratu dignum nobis exhibet exemplum de quodam homine orto è Phrygiâ, cuius nomen Quintus, qui temeritate quadam ac levitate ductus, non cum pio ac religioso metu, unâ cum aliquot aliis ad tribunal prosiluerat. Is, cum feras Σ que præterea intensabantur tormenta vidisset, fracto animo expavuit, tandemque vita retinenda studio cessit. Ajunt etiam insuper Doctores illi: homines ejusmodi persecutoribus suis occasionem dare, ut homicidium jungant,